

taget op paa Tingets Program, kommer det ikke ud igen, for det er løst. I saa Henseende er jeg enig med det ærede Medlem, jeg vil ogsaa være med til enhver Løsning, der paa nogen Maade kan anses for fornustig, men jeg kan ikke anse dette Forslag for fornustigt (Afbrudelse af Berg). Det ærede Medlem taler om gode Ord; somme Tider kan der ligge en Smule bag ved Ordene, det er ikke aldeles ubesluttet.

En anden væsentlig Fejl ved den Maade, hvorpaa de Herrer have tænkt sig Forslaget ordnet, er den, at de læmme alle over een Kam, de give baade hvor det behøves, og hvor det ikke behøves. Strengt taget ville de kunne sige, at det behøves kun der, hvor de af Kommunen valgte Mænd have erklæret den paagældende for at være ubemidlet. Ja, naturligtvis, men hvorledes skulde de kunne undgaa det? De Herrer maa jo vel erindre, at de selv fastslaa, at det er de kommunale Raad, der skulle vælge de Komiteer, der skulle afgøre, om de vedkommende ere bemidlede eller ubemidlede, og jeg gad dog vide, hvorledes disse ulikkelige Komiteer skulde kunne gaa med til at afvise nogen, naar det da ikke er rent absurde Fordringer, han stiller. Det er jo en bekendt Sag, at i den almindelige Bevisthed er Statskassen en almindelig Fællestasse, som det ikke er forbundet med nogen som helst Betænelighed at tage saa meget som muligt ud af, naar det kun kan ske paa en forvarlig og nogenlunde sømmelig Maade, saa jeg gad nok vide, hvorledes de Komiteer skulde kunne undslaa sig derved. Disse Komiteer kunde jo i øvrigt endogaa meget vel bestaa af Kommunalbestyrelsen, der er jo ikke det mindste i Vejen for, at Kommunalbestyrelsen kan vælge sine egne Medlemmer ind i den Komite, der skal bestemme, hvem der er bemidlet, og hvem der er ubemidlet. Det vil vistnok det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds, der har saa travlt med at afbryde mig, dette ærede Medlem, der kender saa udmærket godt til de kommunale Forhold, være enig med mig i, at naar der i enhver Kommune etableres en saadan Voldgiftsret, der skal afgøre, om den paagældende er bemidlet eller ubemidlet, vil den ene Kommune øve et saadant Tryk paa den anden, at naar der blot er nogle faa Kommuner, hvis Komiteer ere villige til at erklære alle for ubemidlede, der melde sig, ville snart de Kommuner, der staa imod, ifølge Forholdenes Natur, blive drevne med, det veed det ærede Medlem vistnok godt. (Afbrudelse af Berg).

Formanden (Høgskro): Jeg beder ærede Medlemmer ikke afbryde Taleren.

N. Andersen (Thisted, Amts 3dje Valgkreds): Det, som de Herrer her foreslaa, er jo ikke nogen Alderdomsforsørgelse, men en Understøttelse flet og ret, intet andet. Det, at der ydes et bestemt Beløb til hver enkelt, der blot kan producere en Døbeseddel, bevirker ikke, at det bliver nogen Alderdomsforsørgelse, og det saa meget mindre, som det kun efter dette Princip kan blive en Alderdomsforsørgelse, naar Beløbet er saa stort, at det i alle Tilfælde er tilstrækkeligt, og saa ville de Herrer sagtens indrømme, at man kommer til ganske urmelige og umulige Forhold, inden man naar Grænsen. For nu at bevise, at det, som Lovforslaget foreslaar ikke er tilstrækkeligt, vil jeg blot — det skal kun vare nogle Minutter — nævne et Par Tal, der angaa den Kommunes Fattigforsørgelse, hvis Bestyrelse jeg har den Ære at være Medlem af, nemlig Gentofte Sogn. Paa denne Kommunes Forsørgelsesplan stod for 1889, det sidste Aar, for hvilket Regnskab foreligger, opførte ca. 80 Familier til Forsørgelse foruden ganske enkelte udenfor Forsørgelsesplanen. Desforuden have vi gennemsnitlig 50 enlige Personer paa Fattiggården, som blive forjorgede der, samt en 14—15 Plejehjørn, der ere ude i Pleje. Desuden ydes der ogsaa et Bidrag til de fattiges Kasse, men det skal jeg holde udenfor. Sognets samtlige Fattigudgifter vare for det Aar lidt over 31,000 Kr., men deraf gik 1,000 til de fattiges Kasse og ca. 1,000 Kr. til Plejehjørnene, saa at der altsaa bliver 29,000 Kr. tilbage til Forsørgelse af de 80 Familier og de 50 enkelte Personer. Jeg overlader nu til ærede Medlemmer selv at uddrage Konsekvenserne heraf og se, hvad der vil komme ud af deres Alderdomsforsørgelse, naar denne blot skal være til Gennemsnittet af, hvad der ydes af Fattigvæsenet; men det er ikke Gennemsnittet alene, man i saa Fald bør rette sig efter. De Herrer kunne jo hverken komme over eller under de en Gang normerede Summer. Vi have en lang Række af ældre fattige, altsaa fattige over den Alder, som de Herrer mene skal være skullet; disse faa 4 à 5 Kr. i ugentlig Hjælp, foruden Huslejhjælp og Brændsel, og det vil med andre Ord sige, at de faa henimod 300 Kr. aarlig, Mand og Kone. Man vil altsaa kunne indse, at saadanne Gamle, selv om de sætte nok saa megen Pris paa at være udenfor Fattigvæsenet — hvad de heldigvis gøre — vil det kun lidt nytte,